

тотчас, течека, ах за мен
 Все въздига ветки ден
 по цъмъта земи кур
 нечеза неч вътрън дър
 съм отсича си оставен

Намного
 вет тихий вътрън от врата
 Плачевний носъ пачи лас
 гласа та джонка на зората
 За горей пригледвам аз. Врачански дъга

ах ученици мо безни
 мои гада
 ще сте

Дъга врачански тити ученици мои

аз днес знайний Ваш училъ
 вашето добра разителъ
 без да мѣ е удивлявам
 чалми ситки ви оставам
 В' момко в'рѣме мои бѣхте
 едва н' полза ви прихте
 Гривското ви неслотна се
 днес на на туй насатокласа

Днес са тѣхнов похвалява
 шото в' нево се давава.

